

Utolsó árkelet	
pé z	árú
120 25	120 75
101 20	101 45
98 25	98 75
100.—	101.—
101.—	101 50
98	98 20
91 25	91 55
101 75	102 25
101 50	102.—
99.—	99 50
100.—	100 50
98 75	99 25
97 75	98 25
94 75	95 25
92.—	92.—
91 50	92.—
117.—	117 50
124 50	125 50
94 50	95.—
93.—	93 50
96 75	97 50
96.—	96 75
112 50	113 50
92 50	92 50
97.—	97 50
93 75	94 25
119 25	120 25
101 75	102 25
103 25	103 75
97 25	98.—
173 50	174 50
17 50	18 50
38 50	39 50
6 30	6 60
12.—	12 50
5 66	5 69
5 65	5 68
9 49	9 52
9 49	9 52
58 35	58 45
11 65	11 67
58 35	58 55
98 50	98 60
47 40	47 50
47 30	47 40
47 40	47 50
47 45	47 50
119 70	119 95

75. szám.

EGYZEKE

AVAN* gözmalom
szítményeinek.
at raktárában.

sztriai értékek
és engedély nélkül
z fizetés mellett.

kkal együtt.

100 kilo	100 00
nagy és apró szemű	100 00
közep-zeru	20.—
19 80	19 80
19 40	19 40
18 40	18 40
17 40	17 40
16 20	16 20
15 20	15 20
14 20	14 20
13 20	13 20
11 80	11 80
9 20	9 20
7 20	7 20
5 20	5 20
4 60	4 60
4 60	4 60
4 60	4 60
10 40	10 40
9 80	9 80
100 kl.	100 00
60 arral drágábo	60 00
183. szept. 14.	183 00
teljesül	teljesül
nyak vére	nyak vére
25 és 85 kilo	25 00
75	75 00

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.
Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

A megnyílt parlament.

Országgyűlésünk hosszabb szünet után tegnapelőtt tartá első ülését s az ember azt hinné, hogy épen az ellenzéki pártok azok, a melyek teljes számmal támadásra és ellenállásra készen sereglének a parlament terméibe, melyben a kormánypart oldala felől épen most inog a padló s összedőlni készülnek a boltzatok. Most, vagy soha, vélné az ember az ellenzéki akciónak ezen szerföltött kedvező időpontjáról s imé, még az ellenzéki lapok sem tagadják, hogy az ellenzék csekély számmal jelent meg, míg a szabadelvűek oly sürűen dongják-zsongják körül pártuk fejét, a kormányelnököt, mint a köpübe érkező méhek az anyakirálynőt. Mert tudják, hogy az ellenzék részéről oly súlyos vádak várhatnának, a melyek egyseryszóval elmulasztanák az ország közvéleményét s így azokkal szemben nem is lehetnek egyebet, minthogy s z a v a z n a k, mint a parancsolat! Es az ellenzéki pártok, lehetetlen, hogy ne értsék át a helyzetet, lehetetlen, hogy ne tudják, miszerint minden az ő részükről nyilatkozó közönységek és lanyhaság a kitérni akarás vádját idézné fel ellenük s a nép is méltán vehetné szemökre, hogy imé az őrhelyét csata előtt elhagyott katonához hasonlítanak! Pedig nevezetes ülészek lehetne ez a mostani, amár semmi reményünk sincs arra nézve, hogy a parlament ezen ülészekben megváltoztassa eddigi karakterét. Lapos és földhöz ragadt lesz gondolkodása, mint volt a fuzó óta folytonosan. Az államférfiúi emelkedett felfogás helyébe megint csak a kortes politika kicsinyes armányai fognak tolnakodni és Tisza Kálmán szelleme, egyénisége fogja jellegét a parlamentnek ezuttal is megadni. A kormánypart, mint szavazógép fogja fűlsértően elnyikorogni a maga örökös igenjeit, a nélkül, hogy gondolkodni, elmélkedni a fölött, a mit megszavaz. Nem a nép érdeke fog lebegni a népképviselők szeme előtt, hanem a miniszter kegye és mosolya, mert nagy a konzervatívok száma.

A függetlenségi pártnak küzdenie kell s az küzdeni fog ez alkalommal is; eszméért, elvekért és elévülhetetlen nemzeti jogokért. De küzdelme meddő fog maradni a modzultatlan többség vis inertia-jével szemben. Törékvéseinek sikertelensége ezuttal is eszünkbe fogja juttatni Sisyphus reménytelen munkáját. Szívünk vezényli fog, látva egyfelől a lelkesedést, a szellemet, a hazafiságot küzdeni eredmény nélkül, másfelől pedig a gondtalan, könnyelmű lelkiismeretet, megszavazva mindent, mit csak egyszer a jókedvű adakozó, ki kezében tartja a siker titkos kulcsát — mohó vágygyal kíván.

Es pedig ez nincs jól így. A parlamentnek kellene segíteni sok nemzeti bajon és nyomorúságon. Az ő energikus működésének kellene bizalmat önteni a csüggedő, a reményvesztett nemzetbe. Fel kellene már egyszer igazán karolnia a magyar nép ügyét, mert ez a sokat szenvedett, kiszarolt, felhasznált nép megérdemelné. Gondoskodnia kellene a parlamentnek már egyszer a nép morális, anyagi jólétéről, mert eddig bizony nagyon édes-keveset törődött vele. Adozó parának, misera plebs contribuensnek tekintette csupán, mely nem való egyébnek, mint a közterhek viselőjének és ágyútölteléknek. Valami sajtáságos optimizmusban ringatta magát a kormány és pártja, melynél fogva azt hitte, hogy mivel hogy még tudja betevő falatjának elvonásával fizetni adóját, mivel hogy van még mit sajtolni az adópréssel, minden a lehető legjobban van!

A lefolyt nyár eseményei azonban megmutatták, hogy ez az optimizmus csak álom volt és hiu önámítás. Ez eseményekkel az üdvös tanulságok egész serege került

felszínre, de fájdalom, nincs okunk hinni, hogy a kormány és többsége valami okulást merített volna ezekből a felvetődött tanulságokból. Sőt igen sok okunk van az ellenzéköt hinni; legalább az, a mit félhivatalos oldalról sürgetnek, hogy a parlament minden vita nélkül szavazza meg a kormány előterjesztéseit, melyet a horvát ügyben fog tenni, jogot ad e feltevésre.

Természetesen a horvátkérdés első tárgya lesz a parlamenti vitáknak. Részünkről szükségesnek tartjuk, hogy e kérdésben részletes vita legyen, hogy egyszer már a nemzet jöhessen tisztába azzal, hogy mit szándékozik tenni a kormány e kérdésben. Felelősségre kell vonni a kormányt először azért, hogy elnézte azt a lelkiismeretlen és gyalázatosan fosztogató adminisztrációt, mely Horvátországban előkészítette a talajt a mostani lázadásra, másodsor ezen tapintatlanságért és gyönységért, melylyel e lázadást növekedni és létrejönni hagyta és végre harmadsor azon alkotmányértésért, melylyel a horvátlázárdást egy idegen cs. kir. altábornagy kir. biztossá kinevezetése útján elnyomni... dékozott.

A horvátok a magyar ezimer letéptésével megsértették a magyar államot, de Tisza Kálmán az által, hogy e ezimereket a sárga-fekete zászló rudjával tüzette fel a hivatalos épületekre, százsorta inkább megsértette a magyar állam souverainitását, mint a ezimertapós horvátok. E balfogásával elárulta a horvátok előtt a magyar állam gyönységét, mert a legutolsó horvátok is van anyi esze, hogy abból megértse, miszerint a magyar állam saját méltóságát sem képes megvédeni Bécs engedelmé, a cs. kir. hadügyminiszter jóváhagyása nélkül. Ezért felelősségre kell vonni a kormányt. A parlament e kötelesség alól nem bujhatik ki azon sophismával, hogy az ügy természete, minthogy a dolog voltaképen Magyar- és Horvátország közötti alku tárgya, nem engedi meg a szélesebbkörű megvitátást. Ez az okoskodás csak kibuvó ajtó a kormány számára, de a parlament ép azért parlament, hogy az ilyes kibuvó ajtók csukvatartásáról gondoskodjék.

Második kérdés lesz a zsidókérdés. E kérdésben is nyilatkozni kell a kormánynak, számot kell adnia némely közegeinek súlyos törvénytelenségeiről és azon eszközökről is, melyekkel a kérdést gyökeresen és alaposan megakarja oldani! A zsidókérdést törvényhozásilag kell elintézni, mert annak a vasvilla egy úgy nem orvoszere, mint méginkább nem a statárium és a kötél, meg a nagyhang, de üres és gyanus rendeletek kibocsátása. Ezt a kormánytól megköveteli a haza nyugalma, a nemzet jóhírve és a polgárok békessége.

E kérdések után következnek a jövő évi költségvetés tárgyalása. A budget tárgyalásánál alkalma nyílik végre programot adni a pénzügyminiszternek az államháztartás rendezéséről. Szapáry gróf e programmal évről-évre adós maradt, míg a deficit folytonosan növekedett. Utóvégre is a nemzetnek joga van egész komolyan megkérdézni a kormánytól, hogy mi a célja finánc politikájának és hova fog vezetni a növekedő adóterhek mellett a folytonosan szaporodó deficit?

Az ellenzéki pártok s első sorban a függetlenségi párt van arra hivatva, hogy komoly s az ország szükségéinek megfelelő parlamenti akcióit fejtsen ki.

Országgyűlés. A jelen országgyűlés harmadik ülészaka csütörtökön vette kezdetét. A négy hónap szünet és távollét után, a képviselőház a folyosói igen megélnkültek; a képviselők szívélyesen szorítottak egymással kezét, örülve a viszontlátásnak, meg az ülés alatt is folytak a kölcsönös üdvözlések, kézszorítások. Mihelyt elnök az ülést megnyitá, a kép-

velőház csakhamar megnépesült; a horvát miniszter hiányzott. A hangulat vidor és élénk volt s a karzatokon is meglehetősen számu közönység volt látható.

A képviselőház csütörtöki ülése természetesen nem bocsátkozott érdemleges tárgyalásokba. A királyi leirat felolvasása s az elnöki előterjesztések meghallgatása után elhatározta a ház, hogy a legközelebbi ülést hétfőn d. e. 10 órakor tartja, mikor is az elnökök, jegyzők, biztosságek megválasztása lesz napirenden. Elnök megemlékezett arról, hogy az országgyűlés két házának elnökei a királyi család legutóbbi keresztelején megjelentek s tudatá a házzal Péchy Jenő halálát, mely fölött a ház jegyzőkönnyvilag fájdalmas részvételnek ad kifejezést. — Ugyanap del-előttén a főrendiház is megnyílt.

A képviselőház folyosója is visszanyerte régi élénkiségét. A „N-t” írja, hogy a viszontlátás első napján ritkán volt ily teljes a ház s a társalgás és kölcsönös üdvözlés tán soha nem volt élénkebb. Maga a ház is újult a szünet alatt. Folyosóit, falait, ablakait, szőnyejeit reparálták, csinosították. A közönység nagy csoportokban állt az ajtó előtt, várva a képviselők érkezését. Háromnegyed tizenegykor már zsbongtak a folyosók. Itt volt minden párt és árnyalat, itt a miniszterek, csak a horvátok nem ültek ott a ház felső rayonjában, az utolsó padsorokon, a hol helyeik vannak. Különbön constatalják, hogy a horvát urak rendszerint mákor sem szoktak ott llni; de ma minden szem arra irányzódott s kereste őket, de hiába! N. b. esedékes házbérilleteiket — írja a „P. N.” — még is csak felvették. A pártközi hangulatot jellemzi idézett kormánylap szerint, hogy Madarász József java ülés folyamán sielt a miniszteri padokhoz, Tisza Kálmán megvizont az ellenzéki padokhoz ment át, a viszontlátalkozás udvarias értelmezése kifejezést adni. Bittó és Somssich, kik a tavasszal gyönégeltek, a betegséget teljesen kihaverték — írja a „P. N.” — s az ifjukor könnyedségével lépnek fel. Falk, Korizimics, Apponyi, Szilágyi Kelemen olyan, akár egy husz éves ifju. Csak gróf Szapáry pénzügyminiszter látszik kissé gyönégelkedőnek; hogy baja a defizites vagy a horvát láz-e: ki tudná megmondani? Talán mind a kettő.

Az elnök hangja — no meg csöngetyűi, melyek szintén reparáltak a szünet alatt — meghallgatást tudtak szerezni az első ülés formalitásainak is, s a hangulat komolyságát csak egyszer próbálták meg közbeiktalásokkal zavarni: mikor arról volt szó, hogy a biztosságekba — majd a jövő hét folyamán — a horvát képviselők hogyan szavazzanak. Derültég közt világosították fel az elnököt, hogy horvát képviselők nincsenek a házban, s így emiatt ne aggodalmaskodjunk; de azért bizony csak megtörtént az intézkedés e részben is, mert hát a mi ma nincs, az még elkövetkezhetik holnap. Megjelent Könyi Manó, a gyors-iroda ismert főnöke is, kit hosszabb ideig betegsége távol tartott hivatalától.

Belföldi hírek. Pest megyében is megindultak a tisztújítási mozgalmak. A pilisi felső járás megyebiztossági tagjai értekezletet tartottak a császárfürdőben s alispánnak egyhangulag Földváry Mihályt, a jelenlegi alispánt jelölték ki, főjegyzőnek Ilkey Sándort, szolgabírónak Matyók Benecét. — A főrendiház szombati ülésén a mentelmi biztosságra megválasztott rendes tagnak báró Fehérváry Géza, póttagnak báró Nyáry Jenő; az igazoló biztosságra rendes tagnak báró Perényi Zsigmond, a közbiztosságra gróf Csáky Albin, a legfőbb feygelmi bíróságra rendes tagnak gróf Sztáray Antal, póttagnak gróf Berchtold László. — Gr. Szapáry László tábornagy elhunyt; ő 1878-ban a XX. gyalog hadosztályt vezényelte Boszniában, hol a hadjárat fáradsalmi alatt szivbajba esett, minek következtében két év óta volt szabadságon.

Tisza helyzete. Az eddig oly hatalmas, de most — ugy-látszik — föllele és lefele egyaránt hitelvesztett kormányelnök bukásának lehetőségéről, ennek előjeleiről, de a horvátországi események rendezett voltával is a mi lapunk foglalkozott először s a téma most már átment az egész tekintélyesebb vidéki sajtóba. Ez utóbbira vonatkozó szenzációs híreket olvasunk a kolozsvári „Ellenzék”-ben. Ezen lap ugyanis táviratot vett, mely szerint „Bécsből az a biztos értesülés érkezett Budapestre, hogy Kállay közösminiszter tervbe vette Magyarországban ugyanazon politikát követni, melyet Ta-

Hirdetési díj:
Négy hasábon pött sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többeszeri hirdetések alku szerit a legolcsóbb árért véstotnak fel.
Bélyegdíj minden külön beiktalásért 30 kr.
„Nyiltér”-ben megjelenő közlemény minden pött sora 20 kr.
Hirdetéseket felvételnek a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHERMÁN II. könyv. irodájában is.
Név nélküli vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vételnek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adatnak.

a fe követ a Lajthántul. E politika célja, melyre már az udvar a bosnyák foglalás előtt meglett nyerve, egy katolikus Délszláv császárságot alkotnia Habsburg dynastia alatt. E cél elérésére első eszközü a magyarországi nemzetiségek teljes kibékítését használandják föl. A nemzetiségi igények teljes ki-elégítése csak a magyarság rovására történhetik, a mit igen jól tudnak az udvari körök, de a Kállay számításánál öszbiradalmi érdekek az irányadók. A budapesti kormányparti legmagasabb körök nagy megletközéssel vettek udomást az udvar ezen politikájáról; valóságos consternatio van s mindenki Tisza felé tekint, kiről azt hiszik, hogy nem fog belemenni Kállay vezetés tervébe (?) s az occupatio előtti helyzetet igyekszik megvédelmezni.

Ugyancsak szenzációs hírt közöl a Szombathelyen megjelenő „Dunántul”, mely szerint Tisza Kálmán legutóbbi bécsi időzés alatt, a viszonyok kényszerűsége által indítatva, királyi ő felségének rendelkezésére bocsátotta tárczáját s hivatkozva arra, hogy ő ki van merülve s a kormányzati gondok teljesen elfárasztották; felmentését kérte. Ő felsége nyugodtan fogadta Tisza kijelentését s egy szóval sem batorította a kitarásra, hanem a következő szavakat intézte hozzá: „Őn egy csendes ország kormányzatát vette át annak idején, becsületbeli kötelessége utódjára is ezt hagyni. A horvát kérdést és az antiszemitizmust intézze el.”

Beavatott udvari körökben már régebben tudták, hogy a Tisza-kormány sorsa el van döntve. A monarchia nagy külháboru előestéjén áll s ily körülmények közepett igen kelemetlenül hatott a döntő körökre mindaz, a mi Magyarországban bekövetkezett. Bécsben is jól tudják, hogy a Tisza-kormány gazdálkodása és uralma hozták felszínre a szomorú állapotokat s növelték az elégtelenséget. Tisztaba jöttek azzal is, hogy ez nem mehet így tovább s Tisza Kálmán megszűnt a nélkülözhetetlen ember lenni.

Utódja még nincs megtalálva, de Sennyey Pál báró és Kállay Béni közös pénzügyminiszter mellett szó van Szilágyi Józsefről és Szapáry Gyula grófról. Az sincs kizárva, hogy átmeneti kormány fog kinevezeteni, mely új választásokat rendel el s a végleges kormány a választások eredményéhez kepest alakul meg.”

KARCZOLATOK.

(Pusztulunk, veszünk! — A két bialmas megye. — 7 jegyző. — Szünet lesz. — A titkos értekezlet.)
Megint nemesi nagy birtokok — a melyek zsidókézre jutnak. A P. I. s y Béla pest-megyei birtokát megvette Flesch Mór 120 000 forintot, a gr. Hugonnyai Kálmánét pedig Tetyenben több százezeren vette meg Löwi Mór.
Mi „pusztulunk, veszünk”, a zsidók pedig gyarapodnak mert... vesznek!

Két megye bizalmat szavazott Tisza Kálmánnak, épenséggel azért, mert — ugymond — jól viselte magát Zágrábban.
Ugy ám, csak hogy ezen megyék egyike Bihar, a melynek központja Gesztis egy neki Tisza mindenkor „re bene geszta” cselekszik.
A másik megye pedig Szöged-vármegye, akarjuk mondani Csanád, ez pedig a Tisza Lajos kedvéért bizik olyan nagyon ő exczellenciájában.

7 jegyzője van a parlamentnek; nem azért, hogy a két ellenzéki jegyzőnek is jusson belőle, hanem azért, hogy áldzsinak isle-gyek egy kis melleske jövedelme.
Ez a kar aztán olyan ötös fogata Tisza Kálmánnak, mint Debreczen városának a magáé.

Szünet lesz a parlamentben, a mint a delegációkat urnak indítják.
Csak aztán az a jóféle must egy kissé magyarosabb pezsgésbe kozza a honatyák véret!

Titkos értekezlet az, a mit Tisza Kálmán folytat a horvátokkal.
Hej, csak jól ösmerte őket Petőfi!
Mondják, hogy kormányunk elnöke s a jó horvát urak igen ártatlan dolgokról tanácskoznak ezuttal is. „Othello”-t olvasgatják Shakespeareől. A horvát urak Jago szerepéből épen azon helyhez értek, hogy „egy pénzrt magadhoz!” Tisza pedig nagy bravúrral deklamálja, hogy „Othello napja már lejárt!”

Gili Balázs.

Mi is magyarosodjunk!

(r. e.) „Hogyan, mi magyarosodjunk, Debreczen, a legmagyarabb város lakossága? Kérdene tőlünk nem egy polgártársunk, midőn a fentebbi, e helyen valóban vakmerő címet elolvassa. Hát nekünk kell magyarosodnunk és nem a zsidóknak, tótoknak és hazai németeknek? Ez már mégis! Hallatja indignációját Debreczen ósvárosának polgára, aki — nem is tagadjuk — van olyan magyar a mind volt Uszubu, meg Szömöre apánk, a kádár.

Igaz is az. Mindnyájan kézzel örmel olvassuk a lapokban, hogy a felvidéki magyarosító egyesület már is száz meg száz tagot számlál s legközelebb Nyitra, a tótok és Szvatopluk szent városában tartja ünnepélyes megalakuló gyűlését. Orvendünk, hogy a kit eddig Schpitzernek hívták, az most már Eszterházy, Kemény és Verbulescu. Nagy megelégedésünkre szolgál itt Debreczen ósvárosában, hogy a német Pozsonyban magyar napilap tartatja fenn magát, Sopronban magyar egyesület és színtársulat, sőt megessik egy-egy tót helységben, hogy a teljesen tót ajku nagyapa örömmel beszél el, hogy ő már nem is társalognak az unokájával, mert az már nem is beszél egyébként, mint csak magyarul!

Es mindenek dacára mégis csak azt mondjuk mi, hogy nekünk itt, Debreczenben epen oly mértékben magyarosodnunk kell, mint a németeknek, tótoknak és a zsidóknak!

A ki nevéstésesnek találja ezt a veleményünket, azt először is elvezetjük vendéglőnkbe és ott azt fogják találni, hogy a rossz helyesírással fogalmazott magyar etlap mellett ott a német etlap, a melyet többnyire először nyomnak a markunkba. A legtöbb debreczeni vendéglőben rosszul beszéli nyelvünket a piuczer s ennek részben oka az a magyar vendég is, a ki úgy hívja magához a piuczert, hogy „Zahlen!“ Az aztán természetes dolog, hogy a „Zahlenre“ — „Bitte gleich!“ a felelet.

Van Dalmadi Győzőnek egy költeménye, a mely azt tanúsítja, hogy „Vessd meg a idegent!“ Már t. i. az olyat, a ki nuzamosan lakik közöttünk, belőlünk és általunk elégedő s nyelve, szokásai és erkölcsi meg se lesznek magyarokká. De mi nem vetjük meg ő kemet, hanem ha egy társaságban kilenc magyar ember van és egy ilyen idegen, a kilenc magyar ember tőri a kedveert azt az Isten eláldotta német nyelvet, nehogy eszébe jusson az idegennek, hogy Magyarországon szükség van a magyarnyelv megtanulására!

Vannak czegeink a melyek a magyar felírás mellett németet és zsidót is használnak ez ő és legmagyarabb magyar város kellő közepén megesset rajtuk az a furcsaság, hogy tartatott Debreczenben német isteni tiszteltet! A mi nem le... baj, ha nem tudnók, hogy a németesség ott, a hová beférkőzik, először egy talpalatnyi, majd meg aztán mérföldnyi tért foglal el. Olyan a németizálás, mint a szerbtovis: perczig sem szabad megtűrnünk a

közelségben! De még a mi szebbnél is szebb nyelvünket nem csupán idegen szavakkal vegyítjük s ezek használatát valami nagy virtusnak tartjuk, hanem a magyar nyelvet is úgy beszéljük, a mint azt az ilyesmik iránt érzellemmel nem bíró zsidó-hírlapírók elrontották. Arról nem is beszélve, hogy a szép magyar divatot, a hazai németeket sőt még a régi jó magyaros konyhát is elhanyagoljuk, a mi pedig szellemi élvezeteinket illeti, az eredeti magyar darabok helyett operetteket, francia házasságtörési drámákat nézünk meg a színházban.

Talán az is a magyarosodás egy nemel, ha pártoljuk irodalmunkat, adakozunk oly köznevelődési czélokra, minők a szép erzetek emelő s nagy tettekre buzdító szobrokra való gyűjtések: p. o. a magyar államiság megalakítója, Szent István király szobrára adakozni annyit tesz, mint tünnetni a magyarság fenntartalmá mellett hazánkban! A csangók, a szégyen, szerencsétlen, esalódott csangók mellett sem tettünk semmit, pedig az ő ide telepítésük nem egyéb, mint hazacsatolása azon néhány embernek, a kik e hon határain kívül, széles e világon még hoznák tartoznak. Míg ott hagytuk Romániában, vágytak utánunk — most, hogy itt is jartak, átkozni fognak.

Ime, ezen és sok máskor bővebben előadandó okoknál fogva jogosult felkiáltás még Debreczenben, a legmagyarabb ósvárosban is, hogy „mi is magyarosodjunk!“

— Külföldi hírek. A belgrád skuptina esőtörtékön megnyitották s a szokásos választások radikálisok és haladópartiak heves küzdelme után történtek meg. — Kinaból Tricou francia megbatalmazott tegnap azt a iratozta a francia kormány, hogy Khina elvetette a Franciaország által tett javaslatokat. — A port a fölmoldta a Hanza-városoknak a kereskedelmi szerződést. Most már minden kereskedelmi szerződés föl van mondva. — Szófiából jelentik táviratilag, hogy Sándor bolgar fejedelem Lomon és Veresorovan át Becsbe utazott. Valószínűleg nem is ter vissza többé Szófiában és az egész országban rendkívüli izgatottság uralkodik.

Városi r. k. közgyűlés.

A mai városi közgyűlés tulajdonképen a sertés-hizláló ügyében hivatott össze s a képviselő-testület oly csekély érdeklődést mutatott azon nevezetes kérdés iránt, melytől függ, hogy s z a z z r e k r e m e n d, eddig Kőbánya s más felé húzódtott forgalom tartassék meg városunk számára, hogy, epen semmi eredményt sem lehet konstatalnunk. Jövére az az harmadszor, — a törvény értelmében — bármily kevés szamu tagok jelenletemben is elintezhető a hizláló ügye, s ekkor részünkről a jelenlévő tagok nevsorát közölni fogjuk. Valóban szomorú jele az időnek, ezen a köziránt tanusított teljes közönyösség!

Gr. Degenfeld József főispán a gyűlést megnyitván, miután a bizottsági tagok még nem voltak jelen teljes számmal, a tárgyszorozatban első helyre tett ügy későbbre halasztatván, olvastatott a tanács előterjesztése. Az Apafa erdő mellett levő legelő földnek a berletből való visszavétele tárgyában, melyre

nézve határozatott, hogy ezen legelő földek visszavételnek.

2) Az erdősegi vágás-térekben, a legelő-térre nézve, 15 évi tilalmat elrendelő miniszteri intézmény tárgyában hozott tanácsi előterjesztésre vonatkozólag határozatott, hogy ezen tilalmi időszak meghosszabbítása czéljából, a ministeriumhoz felirat intéztetik.

3. A közigazgatási bizottsághól több tag a törvény értelmében kilépven, ezek helyeinek betöltése végett határidő lett kitztve.

4. Ezek után került tárgyalásra a közgyűlés legfontosabb ügye a sertés-hizláló és előleg kölcson társulatnak ama kérelme, hogy 20 hold föld ezen társulat czéljaira, a város törzs vagyonából örök tulajdonképen által adassék.

Miután a tagok ekkor még elegendő számmal voltak jelen, megindult az eszmecsere az ügy mellett és ellene. Egyik felszólaló: Saxon Kezso kath. áldozar és isk. igazgató kifogást tett a hely ellen, mert a kath. temető mellett lenne az. A vitában igen számosan vettek részt, s leginkább közegészségügyi szempontból tetettek ellene kifogások. Ezen érvelések jobbara meg lettek czafolva, de sajnos, hogy a kifejtett vita közben a bizottsági tagok egy része eltávozott s így a nagy fontosságú ügy, most is eldöntetlen maradt. — Természetes, hogy a végleges elintezés czéljából egy újabb közgyűlés megtartása lett szükséges, a mikor aztán teljesen ellesz igazítva ez ügy, mely városunk közigazgatási viszonyainak emelésére van hivatva.

Előfizetési felhívás

„DEBRECZEN“

ahetenkint ötször megjelenő, politikai, társadalmi s közigazgatási lapra.

A rohamosan torlódo események, a politika mindmégannyi nevezetes fordulói nélkülözhetlenné tették a hírlapokat. Lapunk, az immár XV. esztendő (nagykor az oly ifjú hazai sajtó életében!) „Debreczen“ mint eddig, ugye ezentúl is biztos és hű vezérfontat kíván nyújtani olvasó közönségének. Az meggyőződésünk, hogy a most felmerült válságoknak, közéletünk minden bajának egyedül és győkeeres orrosszere Magyarorszag különállisanak és teljes függetlenségének megvalósítása.

Nem csupán teljesen független s az igazság hirdetésétől vissza nem riadó, radikális irányú politikai, társadalmi közönyt és helyi ellenőrt fogunk tehát nyújtani; hanem egyszersmind válogatott cshádi olvasmányt, élénken, változatosan összeállított hírlapot is, melyben a család minden tagja feltalálhatja az izléséhez nért közleményt.

A színdíny beállításával megkezdjük színi szemlélnket is és ezekben legkövölt a tiszta magyar nemzet-életi és történelmi irany érvényrejutása mellett kardoskodunk. A parlament ülésszak megnyitással rendelés távirati rovatról s bejelölés helyről eredő parlamenti levelek sorozatáról gondoskodunk. Azon leendőnk, hogy lapunk az oly előkelő helyet elfoglalt Debreczen városához méltó, valódi irodalmi színvonalon álló közönyt legyen.

Ajánljuk lapunkat az előfizető közönségnek eddig is tapasztalt pártfogásába! Szíves bizalommal felkérjük tehát a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket az október—decemberi evvegyedre, — hozzájuk minél

előbb beküldni sziveskedjék, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Előfizetési árak egy helyben mint vidékre: Egész evre 10 frt. Felelve 5 frt.

Negyedévre 2 frt 50 kr.

Előfizetheti helyben Kutasi Imre nyomdájában, — továbbá Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, s vidéken, postautalványgyal minden posta hivatalnál.

A „Debreczen“ szerkesztősége és kiadó-hivatala,

Helyi hírek.

* A mi Petőfi szobrunk. Emilitettük volt a multkor, hogy a Petőfi szobor nagy gipsz mintájának föllállítása most folyik a kollegium fölépcső csarnokában. Azonban szegény Petőfi még most is keservesen elmondhatja, Debreczenről halála után 34 évvel, hogy „Hej Debreczen ha rád emlékezem!“ Mert a szobor felállításánál valóban botrányos könnyelműséggel járnak el s az eljárás már másodszor ismétlődött. Tegnap a talapzathoz való drága márvány lap sulya alatt szakadt le a kötel, s mind maga a lap, mind pedig a szintén márványból levő lépcsőfokok közül négy tetemes sérüléseket szenvedett a zuhanás közben s mint halljuk egyik munkás is sulyosan megsebesült. Ma pedig újabb szerencsétlenség történt s még szerencse ebben hogy a becses szobor alsó része, melyet fölemelni akartak, epen maradt. Ugyanis midőn már a szobor darab 2—3 decziméter magasságban függött, a kötel, melynek ereje pedig — mint mondják — a „Bika“ szálloda építésénél ugyan kivolt próbálva, közepén ketté szakadt s a szobor csekély magasságból bar, lezuhant, és a gipsz talpazat jelentékeny mértékben megcsorbult. Azt hisszük, hogy ilyen ajándék több figyelmet és gondot érdemelne, a mint azt fótanodánk s városunk műezsékétől föl is merők tetelezn.

* Hajdumegye őszi közgyűlése iránt általános az érdeklődés. A fontos tárgyak miatt remélhető, hogy a hétfőn kezdődő gyűlésen a bizottsági tagok, tömegesen fognak megjelenni. — Hire jart, hogy gr. Zichy Geza, egy értekezletet akarna tartani, több a választásra vonatkozó ügyben, de felletünk szólítva annak kijelentése, hogy ebben semmi igaz nincs. A b.-borszörmények talán fognak egy ily értekezletet megtartani.

* A járvány, mely némelyeknek tulzasa miatt nagyobb mervűnek jelezetett mint volt, a mint értesültünk szűnő felben van már is, s a szülőknek egy általában nincs okok a járvány miatt aggodni, de az elővigyázat azért nem fog ártani.

* Mihály napjának alkalmából ma a helybeli ref. tanitók testületileg tisztelgették K. Tóth Mihály ref. lelkes urnál. Vig Mihály estéjét töltötték partunk kiváló tagja, Beke Mihály arvaszéki elnök urnál, a népevvelés-ügy lelkes barátjánál is, az ő nagyszamu tisztelői s barátai. A megtiszteltak a legmagyarosabb vendégszeretettel fogadták vendégeiket, kik öszinte érzelmeik tolmácsolása után, az unnepeketek életve tazyotak.

* Tiszti vizsga. Önkenteseink a Nagyváradon megtartott tiszti vizsgán igen jelesen viseltek magokat. Ugy hallottuk, hogy talán egyik kivételével, mindnek sikerült jó eredménnyel let

atyam elvette az állatot, s tenyerére tette, gyomrával föfelé. — Mi baja van a fürjnek? kerdeztem, odarohanva atyamhoz. Meg van sebesítva? — Nem, válaszolt atyam, feszéknek, kicsinyeivel együtt, itt kell lenni valahol, egészen közel s azért tette magát sebesítettnek, hogy a kutya azon várakozásban, hogy könnyebben megfoghassa... — S miért tette azt? — Hogy a kutyát kicsinyeitől elcsalja. A kutya hátamögött azután tovább repült volna. Hanem elszámította magát: nagyon is jól játszotta szerepét, s a kutya elcsippte. — Tehát nincs megsebesítva? kerdeztem. — Nincs... azaz hogy Kincs hatalmasat harapott rajta. Közelebb megyek, hogy a fürjet jól megnezhessem. Mozdulatlanul feküdt atyam kezében, lecsüszegtetve fejét. Fekete szemekéje oldalvast nezett reám, s ekkor hirtelen mely számalom fogott el. Mikor a szegény állatka rám nézett, úgy tetszett nekem, mintha ezt gondolta volna: „Miért kell meghalnom? Miért? Nem kötelességemet teljesíttem-e? Meg akartam menteni kicsinyeimet, el akartam csalni a kutyát s ez volt romlásom! Szerencsétlen teremtmény én! Nem is igazságos, nem, ez nem igazságos.“ (Vége köv.)

„Debreczen őrszelleme.“

Az előadandó dramatizált prólogot („Debreczen őrszelleme“) tudvalegyőleg dr. Várad Antal jelesköltőnk írta a debreczeni színház ez idény megnyitásához. Szerepeinek benne: Buda vezer, Debreczen városa, a szinigazgató, Nagy Lajos király, Mátyás király, Csokonai V. Mihály, Petőfi, Kossuth. A függöny felgördültekor Debreczen város geniusza, mellén a város czi-

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A fürj.*

— Gyermekkori benyomások. — Irta: Turgenjev Iván.

Mintegy tíz éves lehettem, mikor az történet velem, amit itt elbeszéltek.

Nyar volt. Atyámnál tartózkodtam. Dél-oroszország egyik majorságán. Körülöttünk több verstny távolságra a pusztá terült el. Semmi fa, semmi patak az egész szomszédságban. Az egyhangú lapályt itt-ott bokrokkal fődött melyedések barázdáltak be, mintha zöld kigyók lettek volna. E melyedések barázdáltak be, mintha zöld kigyók lettek volna. E melyedések talajában sekély vizerek szivárogtak föl. Másfelől, majdnem a lejtők tetején, kis forrásokat lehetett észrevenni, melyeknek vize oly tiszta volt, mint a kőny, s melyhez erősen letaposott gyalogutak vezettek. A viznek szelén, a nedves földben madaraknak s más apró állatoknak lábnyomai keresztelkedtek egymást. A madaraknak is tiszta viz kell, mint az embereknek.

Atyam szenvedélyes vadász volt, ha dolgai pár percnyi pihenőt engedtek neki, s ha az idő szép volt, vette fegyverét, nyakába akasztotta vadásztáskáját, előfűtyentette kutyáját, az öreg Kincset, s furj fogoly vadászatra indult. Megvetette a nyulakat, melyek, mint gulyoson szokta volt mondani, legfőbb kacsavadászok számára valók. Szalonkák mellett, melyek őszkor szoktak járni, ez volt az egyetlen vad, mely nálunk előfordult. Hanem fürj és fogoly bővíben volt, különösen fogoly. Ha az ember a melyedések lej-

* Ezen kis vázlat Turgenjevnek legutolsó munkája, melyet Oroszországban kiadott. A költőtől egyik barátja, grf Tolstoj L. oly elbeszélést kért, mely különösen az ifuság számára való. Ez a vázlat nem rég jelent meg Petervárott orosz nyelven.

tőt követte, minden pillanatban talált fogoly-nyomokat. Az öreg Kincs azonnai állásba vágta magát. Farka rezgett, bőre homlokán öszteráncosodott, s atyam könnyeden elhalványodott, miattal újával gyöngön megfogta a fegyver ravaszát.

Nagy örömmre gyakran elvitt magával. Nadragomat begyűrtem csizmámba, tábori üvegemet nyakamba akasztottam, s azt képzeltem magamról, hogy igazi vadász vagyok. Az izzadság csak úgy patakzott homlokomról, csizmám tele szaladt vízzel, de nem éreztem fáradságot, s nem távoztam atyam oldalá mellől. Ha egy lövés eldördült s egy vad öszseroyott, magásra ugrottam örömben s felkiáltottam, anyanyira boldog voltam. A megsebesült madár szárnyaival majd a földön, majd a kutya száájában csapkodott, vere omlott, én meg el voltam ragadtatva, s a számalom legkisebb érzetet sem éreztem.

Mit nem adtam volna érte, ha ezen fürjeket, ezen foglyokat magam löhettem volna le, magam ölhettem volna meg! De atyam ki jelentette, hogy csak akkor kapok fegyvert, ha tizenket éves leszek, s akkor is csak pacsiirtákra lesz szabad lövöm. E fajta madár számtalan akadt vidékünkön. Szep napokon ha derült volt az idő, tucztájával lehetett a tiszta légtelen lebegni látni: mindig magasabbra és magasabbra szálltak, s csicsérgésök úgy hangzott, mint távollevő csepenyűnek utóhangja.

Ugy tekintettem föl rájuk, mint jövendő zsákmányaimra, s botommal utánok czéloztam, mintha fegyver lett volna. Semmi sem könnyebb, mint akkor találni őket mikor öt-hat lábnyira a föld felett lebegnek, mielőtt valamely közeli bözötben elrejtőzzenek. Néha-néha tuzokokat lehetett látni a távoli tarlókon és réteken. „Ah! sóhajtek magamban ha ilyen nagy madarat megölhetnék, szívesen meghalnék!“

Mutattam őket atyamnak: de ő rendszerint azt felelte, hogy a tuzok okos állat, nem engedj

magát megközelíteni. Egyszer mégis megkísérelte, hogy egy magánosan levő tuzokat megközelít, mert gyantította, hogy meg van sebesítve, s azért maradt vissza csapatától. Megparancsolta Kincseknek, hogy maradjon hátra, nekem pedig, hogy ne menjek oldalá mellől. Azután megtöltötte puskáját öz-seréttel, Kincs felé fordult, s halkán mondá neki: Vissza, vissza! Erre lehajolt, s lehetőleg csendesen lapozott a tuzok fele, nem egyenes uton hanem rezsut irányban. Kincs mellettünk maradt, de rendkívül különös állást foglalt, úgy futott, mintha görbe hátgerince lett volna, behuzta farkát, s fogait szájszéleibe temette. Oldavoltam izgatottságomban, maszva követtem atyamot s a kutyát. A tuzok mintegy 300 lépéssnyire engedett közeledni; azután kiterjesztett szárnyakkal elkezdett szaladni, s eltűnt a távolban. Atyam lött, s utána bánt. Kincs előre ugrott, s utána bánt. Én magam is, — utána bántam! Nem várhatott meg egy pillanatig? Akkor bizonyára nem hibáztuk volna el.

Egy másik élményt! Atyámmal vadászni mentünk. Szent Peter unnepe volt a foglyok ekkor még kicsinyek. Atyám nem akarta őket löni, s azért egy fiatal tölgyesbe ment, egy rozsföld szelére, hol mindig lehetett fürjeket találni. E tájek tele volt virágokkal, s ha nő veremmel néha kimentünk ide, nyálábszámszárdtunk. De ha atyámmal mentem, nem szakítottam egy virágot sem. E foglalkozás nem látszott előttem meltonak egy vadászhoz.

A kutya egyszerre fölriadt. Majdnem a kutya orra előtt emelkedett fel egy fürj s tovább repült. De igen különös módon repült, ide-oda ingadozott, majd ismét lecsapódott a földre, mintha szárnyai lettek volna megsértve. Kincs egy hatalmas ugrással mellett termett.

Atyam nem löhetett, mert félt, hogy a kutyát találja. Látta amint Kincs meg egy új rást tesz, a fürjet elfogta s atyamhoz vitte.

ménnyel let... Alajos ur fia... az osztrák-m... jának fia is.

* Honve... ellenőrzési sz... dik napján a... szemlére jón... 1877. és 18... honvédek es... 1879. évkebe... rosunkban te... honvédek es... ből városunk... A pótzemle...

* A ha... változás al... 8 óraker. U... nak. Ugyan... is. A r. kat... este pedig... * Haza... szerint e né... Mihály E... Jozsef N... rigy nem le...

* Bevo... gyalog ezred... közül, csak... vonulni, a v... tak. A több... * Bors... vágó társul... megyei által... gyobb men... hetetlen vol... — igaz.

* Sze... forint 6 kr... az utóbb te... 256 szegény... segélyezésbe... egy 4 frtot... forintot. A... gyermekek...

* Adom... zet a helybe... szere tiz e... tettel azon k... a derek tüz... mával, aldoz...

* Adóh... tozás állt be... s helyere pá... hogy a pálv... nedek Sa... őrt óhaj ana...

* Bucs... bevonulva vo... tottak bucsu... a 46 ik zász... vonult s ott... működése mo... on nem vol...

* Docto... legközelebbi... egy tanár... nevezte ki kel... leszen alapul...

* Szaba... lóaljhoz 35 n... kosok, ma sz... * Faille... gári failletme... tali mi előbb... tavány: érte... fa illetmény... állapított vá... október hó...

merével lép... t a r urese... nak képe" s... hőköl, mind... dat. Debrec... vezértől, hog... vezer felelt... tották a vá... t e t. A váro...

... Sz... Budán uj... S neved... Viszhang...

Ezután... Lajos kirá... hogy Endre... király Becs... fogadja: Bud... Rakóczy-ud... dást kíván u... neki ily esü... * Va... felel a város...

„Kiknek r... Dicsőég r... Mert faat... Itt harcolt... Vagy verő... Hanem a... Mely még... S legyőzi... De a futó... Im lassad... Léad szelk...

Képlete... tófi Sana... riadó leánya... enekli: A tu...

„Es most a... Kinek emle...

szíveskedjék. nehogy a lap küldés... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

Helyi hírek. Petőfi szobrunk. Említettük volt... Kutsi Imre nyomd... Telegdi K Lajos és ifj. Csáthy...

ményvel letenni. Ezek közt vannak: László Alajos fia Imre és Fischer N. az az osztrák-magyar bank-fiók helybeli igazgatójának fia is. — Örvendünk rajta.

Honvédek ellenőrzése. A honvédségi ellenőrzési szemlék október hó 28. és 29. napjain tartatnak meg; október hó 28-án szemlére jönnek az 1872., 1873., 1874., 1875., 1877. és 1879. években besorozott gyalogos honvédek és az 1872-ik évi tartalékosok. — Október hó 29-ikén az 1872., 1874., 1875., 1879. években besorozott lovashonvédek s a városunkban tartózkodó nem helybeli illetőségű honvédek és a netalán az örökös tartományokból városunkban időző „landwehr“-ek részére. A pótszemle november hó 20-án lesz.

A harangozások idejénél a mai nappal változás állott be. A ref. egyházakul reggel 8 órakor, delután pedig 2 órakor harangoznak. Ugyan ekkor vannak az isteni tiszteletek is. A r. kat. egyháznál pedig reggel 6 órakor, este pedig 7 órakor harangoznak.

Házasságok. A ref. egyház szertartási szerint a héten össze lettek esketve: Vass Mihály Énekes Rózával; Alföldi József Nagy Zuzsánnával. — A héten több rigy nem lett kötve.

Bevonulás. A helyben állomásozó 39-ik gyalog ezredhez az idén besorozott újoncok közül, csak azoknak kell október hó 1-én bevonulni, a kik erre névze behívó levelet kaptak. A többiek majd később lesznek behíva.

Borsókás hus. A rendőrség a sertés vágó társulat helyiségében Dankó István megyei állami állatorvos vizsgálata után, nagyobb mennyiségű borsókás húst foglalt le. Hihetetlen volna ez a szép elővigyázat, de ezuttal igaz.

Szegényeknek. Csütörtökön delután 121 forint 6 kr lett kiosztva a szegények számára, az utóbb tett kegyes adományokból. Összesen 256 szegény részesült különböző mennyiségű segélyezésben; még pedig egy kapott 5 frt, egy 4 frt, a többiek pedig 1 frt 50 krt, 1 forintot. A legkisebb segély 10 kr volt, a mit gyermekek kaptak.

Adomány. A „Tiszta“ biztosító intézet a helybeli önkéntes tüzoltó-egyesület részére tizenöt öf. forintot küldött, tekintettel azon kiválóan jeles működésére, melyet a derék tüzoltók, a legutóbbi tüzesetek alkalmával, aldozatokész buzgósággal kifejtettek.

Adóhivatalunknál mint említettük változás állt be. Az adótárnok nyugalmába lépett s helyére pályázat lett hirdetve. Ugy halljuk, hogy a pályázók közül a közbizalom id. Benyedik Sándort, a jelenlegi pénztári ellenőrt óhajáná előléptetve látni.

Bucsu-estély. A honvéd zászlóaljokhoz bevonulva volt tartalékosok, tegnap este tartották bucsu-estélyüket a „Bika“-ban. Egy rész a 46-ik zászlóaljhoz, a tisztiekéző helyiségbe vonult s ott mulatott Oláh Józsi zenekarának működése mellett. Hogy józsi felköntésébe nem volt hiány, azt felesleges mondani is.

Doctor honoris causa. A mit lapunk legközelebbi számában, helybeli collegiumunk egy tanárára vonatkozólag közöltünk, arra nevezte ki kell jelentenünk, hogy téves értesülésen alapult.

Szabadságolás. A helybeli honvéd zászlóaljhoz 35 napi gyakorlatra bevonult tartalékosok, ma szabadságolva lettek.

Faillatmány. Az 1882/3 évre járuló polgári faillatmányok osztása az illetékesek általi mielőbb váltása közgyűlésleg elhatározatván: értesítetik a lakosság, hogy polgári fa illatmányt méter ölenként 9 frtban megállapított váltási díj mellett a folyó 1883 év október hó 1-ső napjától, ugyan ezen év de-

ember hó 31-ik napjáig, az alapítványi pénztári hivatalnál válthatja, s az elszállítást ugyan ezen kitűzött határrapig nem csak eszközölheti, hanem a kiváltott mennyiséget a guti belső raktárból elszállítani köteleztetik.

Színházi műsor. Holnap vasárnap adatik „Sárga csikó“ népszimű. Hétfőn Kornélia dráma Toldytól. Kedden: „Nap és hold“, Szerdán: „Váljunk el“ vigi. Csütörtökön: „Kanária hercegnő“; Pénteken: ugyanaz; Szombaton: „Fedora“ dráma. (A czimszerepben Kisné) Vasárnap: „Jeles kompanyia“ népszimű.

Az új bort illetőleg a bortmérés társulat igazgatója törvényellenes rendeletet bocsátott ki, melynek intézkedései ellenében a hatóság lépéseket tett, a mennyiben a rendeleteket hallomás szerint hatályon kívül helyezte.

Az első színlap. Szinidényünk ma veszi tényleg kezdetét s a mai színi estéről szét van hordva a színlap. Ebből olvassuk, hogy óhajtatásunknak, mely egy a közönségjével elég lett téve, mert eredeti magyar színmű kerül előadásra. „Debreczen őrszelleme“ cím alatt Dr. Váraditól prolog lesz s ebben szerepel. Nagy Lajos (Pálfi) Mátyás király (Rónaszéki) Csokonai, Petőfi, (Halmai) Kossuth (Ditroy), — sőt előjön Hentzi, (Fenyéri) és Görgei (Szentes.) A „Falusiak“ban két új tagot fogunk látni, Ditroinét meg Bánhidyt Emiliát. Az igazgató igéri az első színlapon, hogy buzgó lesz. Ha ide nem írta volna is tudjuk, hogy Krecsányi ambiciózus színiigazgató és főfőrekeve önmagának és a közönségnek eleget tenni. Ugy hisszük, hogy az első színlap tudósítása nagy közönséget fog vonzani a színházba s vajha minden este így lenne.

Uj üzlet. A főpacz és batvan-utca szögletén épült díszes emeletes ház földszintű bolti helyiségeit András és Szabó fiatal kereskedők bérelték ki, s ott nagyszerűen felszerelt diszfűszer üzletet nyitnak. Az előnyösen ismert czéget melegen ajánljuk a közönség figyelmébe.

Az ezüst koszorú csakugyan elkészült Krecsányi számára. Igen szép mű, mely készítőjét György János aranyművest nagyon dicséri. A koszorú 37 ezüst levestől és több aranyos bimbókból áll. A díszes csokornak van vesve: „Krecsányi Ignácznak a debreczeni színtársulat érdemes igazgatójának, Buda meghódításáért, a debreczeni műpártoló közönség“ Az átadás ma este lesz.

Elvert finánczok. A mai zsvibváron gyanu volt egy szegény asszonyra, hogy finánczolatlan dohányt árult, de a motozás alkalmával nem találtak nála semmit. Az ingerült finánczok bántalmazni kezdték a szegény asszonyt, mi annyira visszatetszté szült a jelenlevők közt, hogy a finánczokat elverték. Aztán valósult azaz örökigazság, hogy: szegény a futás, de... .

Zikczene, zakczene. Nagyon ritkán részcsulnunk azon szerencsésben, hogy zsidó polgártársaink magaviselést észlevesnek nevezük az itt ott előforduló antiszemita nyilatkozatokkal szemben, de tegnap este csakugyan tapasztaltunk ily csodadolgot is. Egy látogatott helybeli sörházba, épen zene alatt, pájeszes, kaftános és óriási kalapos zsidócska érkezett s több társával együtt fogyasztgatta a frissen csapolt arpaevet. A jövevénynek Krakkóra valló külseje — természetesen — feltűnőst okozott s a szomszéd asztaloknál nem ugyan sértő, azonban jökevdű megjegyzéseket tettek reá, a mit emberünk mosolyogva hallgatott. Egyszer csak feláll s a szavakkal lép:

Hol magyar él, nevé nem nevezem, Hisz tudja, érti minden, ha kezem A multnak fátját küssé félrevonja; Megismeri őt mindenkor drága honja. S megáldja annak minden gyermeke, Mert most is mindennek szent neve, Mert ki honáért annyit áldoza, Azt nem feledheti a hon soha!

A háttérben feltűnik Kossuth Lajos arcképe, a Hymnusz hangjai mellett. Buda vezér lelkesülten felkiált: „Város, melynek szívében ennyi fény! És ennyi fény gyuladt ki, nyujtsd felém Fejdelmi jobbold! Így s most átadom, A szentelt, drága honi hantokon A szellemharcosok ifju hadát, Mely szellemmel foglalta el Budát.

Én újra hosszan álmodni fogok, De álomom szent, álomom nyugodt leszen, Hisz új hazátok ime Debreczen.

E szavakra az igazgató s a társulat előlép; a város üdvözli őket; az igazgató mondja: „Mivel bírok, a mit erőnk elér, Mind feláldozzuk pártfogásodért.

Itt szerzem én ama fegyvereket, Melyekkel Budán győzőm lehetett. Te adtad azt a drága szent tüzet, A melylyel felgyujtam a sziveket, S melyet idő soha el nem mossa, Te homom legmagyarabb váross! Mert benned annyi a hazafi lény, Hogy hévvel áradt áldása reánk, S tüzevel, melyet innen vittem el, Felgyujtva ős Budán minden kibel!

Buda vezér megáldja a társulatot, mire ez a szöveget elénekli, s a szép előjáték — illő görögűz kiserettel — véget ér.

oda az egyik tréfálkozóhoz: „Herr Komiker! machen sie mir etwas vor! Ich gebe Ihnen auch etwas zum Besten!“ Ezzel magához intá a cigányt, elővesz néhány bankót és az egész jelenlévő közönség tapsai között huzatja s énekelte el a „He-p-he-p“ nótát, később pedig a híres „Zikczene-Zakczene“, mire aztán nagy diadalmasan el is vonult.

Nyugdíjazás. Pénzügyi igazgatóságunk két jeles hivatalnokára kéri nyugdíjazását. Steinmus Ferenc adófelügyelő, ki 40 éves hivatalnokai jubileumát már megülte és Kraczege pénzügyi tanácsos. Remélhető, hogy a jól megérdemelt nyugdíjat közelebb már megnyerendik.

A főiskolában ma volt a Fiók Károly szénior beiktatása, az igazgatók több tanár és a tanuló ifjuság jelenlétében. Fiók Károly, kiváló tehetségű növendéke főiskolánknak s ezuttal tartott értekezletének czime: „A suffizienz, — a Mohamedán vallás és egy s zje ktája Persiában.“ Ez Európában ismeretlen felekezet, vallási és föltérgekölcsitanát, perssa költői művekből ismertette a derék ifju, melylyel általános elismerést vívott ki.

Honvéd zászlóaljok s zerdán delben kezdett nagy gyakorlata, csak csütörtökön este 6 órakor ért véget. Ekkor jöttek haza a derék csapatok s daczára hogy több ment 24 óráig voltak szolgálatban, a fáradtságuknak semmi nyoma nem látszott rajtuk.

Bő termés. A gyümölcs-fák ez évben rendkívül bő termést hoztak. Különösen alma termett nagy mennyiségben. Tudunk esetet, hogy egy aránylag kis alma fa két nagy taliga gyümölcsöt hozott!

Megfejtés. Lapunk mult vasárnap szám-rejtvényének megfejtették: G. Iona, N. N. — A helyes megfejtés („Debreczen“) beküldői közül, nyeresémet Uri Juliska és Zsuzsika k. a.-nak jutott sors utján.

Tűzijáték a szüret közeledtével most egyike a legkeresettebb czikkeknak, azért figyelmeltetjük, hogy ilyeneket Mendelovics Lajos m. k. lőporárudájában (főpacz városháza-val szemben) szerzen be, hol mindenfélésalon és kerti tűzijáték (csillaggrózsák, szökőkutak, páva farkok, chinai napok, japáni fűgők, taplóval ellátott bekák, római gyertyák sat.) kapható. Megemlítésre méltó, hogy a Mendelovics-fele tűzijátékok a helybeli növénylet „Május“ ünnepélyén, valamint a grf Széchenyi Pál kereskedelmi és ipartügyi miniszter ur ő nagy-méltósága tiszteleére a helybeli „István“ gőzmalom kertjében rendezett bankett alkalmával kiváló jószágukért és szépségükért dicséretet arattak.

Hazánk s a külföld. — „A kik sorsunkban vesznek össze“, vagy is a kedves honatyák, máris beszéltek magukról. Verhovay Gyuláról írja a „Függ.“ hogy legutóbbi párbajában kapott karséből annyira kiépült, hogy lapja vezetését már átvette. Midőn a budapesti főrabbi megtudta, hogy Verhovay Gyula egy vágás után menekült párbajából, komolyan mondá: „Nem ölhettek meg Verhovayt mára Jehova sem, mert ez az ember maga a tagadás szelleme!“ Tisza Kálmán pedig a parlament első ülése alatt egy pehelyt pillantott meg a Wahrmann Mór kabátján s ez roppant izgalomba látszott őt hozni. Elvégre is Onody Géza lép oda Wahrmannhoz s a tollura mutatva, így szólítja meg: „Tisztelt képviselőtárs, mért hordja az apja üzletét a gallérán?“ — A „Nemzeti Ujs.“ pedig — bár a nevetek nem nevezi meg — látszólag Onodynak adja szájába ezen Eötvösnek tett megjegyzést: „Nj hogy megnőtta a pájesze!“ Eötvös erre gorombán felelvén, említett lap szerint csak is a körülállók gátoltak meg oly jelenséget, minő Wahrmann és Istóczy között folyt le annak idejében.

Öngyilkosság. Ma delután a főváros egyik terézvárosi fogadóiban egy fiatal ember agyonlőtte magát. Néhány értéktárgyon kívül a következő levelet találták nála, melyből egyuttal kiléte is constáltható volt. Deutsch Bernát gazdatiszt urnak. Becsületem mocsoktalan, de meg kell halnom; ne kutasátsok mért. A viszonyok változhatatlanok. Bocssassatok meg szerencsétlen fiatoknak. Deutsch Elemér joghallgató Pusztá Pórol.

Chambord grófnő, mint Forohsdorfból jelentik, vesélyesen megbetegedett. Az orvos szerint az állapotot a grófnőnek lelki izgatottsága idézte elő, melyet a férjének halála eléggé megmagyaráz. Bardi gróf ennek folytán Velenczébe tervezett újat ismét elhalasztotta.

Az „amerikai“ párbaj ellen, mely hibásan viseli ezt a nevet, Amerikában élesen kikelnek. Az ugynevezett „amerikai“ párbaj — mondja egy new yorki lap — Európában annyira divatba kezd jönni, hogy féltő, miszerint Amerikába is behozhatják!

A Szt. László Társulat csütörtökön délelőtt tartotta a központi papnöveldeben XVIII-ik rendes közgyűlését, melynek főérdékét az képezte, hogy az elnököl Schlauch Lőrincz szathmári püspök elfoglalván az elnöki széket, nagyobb beszédben foglalkozott a csángó kérdéssel. Valami alapítvány feléval ugyan nem állott elő, hanem a jelenben felmerült viszonyok közt a csángó egyesület hatóságos föllépésének szükségét hangsúlyozta. Végül Balogh Sándor alelnök

terjesztett elő két indítványt, melynek egyike a társulat által nevelt csángó fiúk helyének s nevelési rendszerének felügyeletére vonatkozott.

Muzsák. — Az „Olvasókör“ most folyó regényének czime „A rejtett milliók“ Montépin Xaver szenzaciós történeti regénye; a vállalat előfizetési ára egy évre vagyis 24 (5 ives) fuzetre 6 frt; 12 fuzetre 3 frt; 6 fuzetre 1 frt 50 kr. — Előfizetheti legczélszerűbben postautalvány által az „Olvasókör“ kiadóhivatalához Budapest, Stáció-utca 31. szám. Mutatványszám ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért egy levelezőlappal fordulnak.

A Kisfaludy társaság s zerdán d. u 5 órakor tartotta szünet utáni első felvasolását. A felolvasások sorát Mikszáth Kálmán „a szaldobosi pap familia“ című elbeszéléssel Beöthy Zsolt nyitotta meg. Az elbeszélés szaldobosi Papp József titkokatos életét s még titkokatosabb eltűnését írja le. Ezután Dalma Győző olvasott fel négy lyrai költeményt, a harmadik felolvasó pedig Balázs Sándor volt, ki „Mari kisasszony“ című alatt egy hosszú elbeszélést olvasott fel.

Közgazdaság. — Sertésvásár. Kőbánya, szept. 27. Az üzlet csöndes. — Magyar uraság, öreg, nehéz 49.—50.—, fiatal nehéz 50.—51.—, közép 51.—, könnyű 53.—. Eredeti nehéz 49.—50.—, közép 50.—51.—, könnyű 51.—52.—. — Romániai bakonyi, nehéz 52.—. — átmeneti, közép 52—53.—, átmeneti, könnyű 52.—53.—, átmeneti, eredeti nehéz 52.—. — átmeneti közép 51.—52.—, átmeneti szerbiai nehéz 52.—53.—, átmeneti, közép 52.—53.—, átmeneti könnyű 55.—, átmeneti, — hízó 1 1/2 éves elősúlyban 4 1/2 levonással —. 2 éves —. — Az árak hízlat sertéseknél páronként 45 klg. és 4 1/2 levonásával kilogrammonként értendők. Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek adtakak el a vevőnek páronként 3 aranyforint van fejében megtérítetik.

Színház. Vasárnap, 1883. szept. 30-án a debreczeni színpadon adatik a „Sárga csikó“ népszimű 3 felv.

Naptár. Vasárnap, szept. 30. Jeromos. Nap kel 6 óra 5 p. nyugszik 5 óra 40 perc.

Legujabb. — Az abauji kivándoroltak a legutóbbi napokban tömegesen térnek vissza Amerikából. Ma ismét több, mint 30 személy érkezett meg, kik mindannyian igen jól néznek ki. A visszatértek leginkább ung- és zemplényegek.

A horvát zavargók elleni pör mai tárgyalása zárt ajtók mögött folyt.

Felolós szerkesztő: GÁSPÁR IMRE. Kiadó KUTASI IMRE.

Hirlapi hangok. A „Münchener ärztliche Intelligenzblatt“ című, hivatalban levő s gyakorló orvosok közlönye 28-ik évfolyamának 14-ik száma következő közli: „Az ugynevezett svájci labdacok Brandt Richard gyógyszerész urtól Schaffhausenben, nem valami titkos szer, mert összetétele szabatosan előttünk áll Alkoó részei következők: (következék azok elsorolása.) — E részekről minden gyógyszerészeti könyv kielégítő felvilágosítást nyujt s azok összetételét czélszerűnek kell mondanunk. Hirvesz kartársainknak (orvosoknak) előttünk fekvő jelentései egyhangulag arról szólnak, hogy a „Pilulae Helveticae“ igen használható hashajtó szer, mely biztosan s minden rossz mellékhatás nélkül működik.“

Egy doboz ára, a gyógyszerárakban 70 krajczár.

Ernst Klára, divatárusnő. Baró Jozsincziné házában, a Hungáriával szemben. Értésiti a n. é. közönséget, hogy a téli saisonra, egy elsőrendű bécsi háztól, gazdagon berendezett női kalap

bizományi raktárt kapott, miáltal azon helyzetben van, hogy a legujabb divatu női kalapokat, díszeket, gyári áron számíthatja. Egyszersmind ugyanott a legujabb divatszertinti női ruhák készítettnek, valamint a szabaszatban és varrásban jutányos díj mellett oktatást ad.

Uj bor. Kerti uj bor megvétetik, úgy előre hordók is kiadatnak. Ertekezhetni a „Bika“-szálloda berlőjénél.

állatot, s tenyerére tettem, van a fűrnek? kérdeztem, hhoz. Meg van sebesítva?

laszola atyam, fészkenek, ki-itt kell lenni valahol, egé-ette magát sebesültnek, hogy rakozásban, hogy könnyebben

ette azt? kutyát kicsinyeitől elcsalja. ut azután tovább repült vol-ottotta magát: nagyon is jól s a kutyá elcsipte. mes megsebesítva? kérdezem, azaz hogy Kincs hatalma-

vevek, hogy a fűrt jól meg-atlanul leküdt atyam kezé, jét. Fekete szemecskéje ol-eam, s ekkor hirtelen mely-el. Mikor a szegény állatka tetszett nekem, mintha ezt t-ért kell meghalnom? Mi-egemet teljesítettem-e? Meg-kicsinyeimet, el akartam-ez volt romlásom! Szeren-én! Ez nem igazságos, agos.

vege köv.) en őrszelleme. dramatisált prologot (.Deb-öltők irta a debreczeni megnyitáshoz. Szerepelnek er, Debreczen városa, ó, Nagy Lajos király, Csokonai V. Mihály, A függöny felgördültekor busza, mellén a város czi-

merével lép elő s tündök azon hogy az oltár üresen áll; kéri, „fog e vidulni Tháliának képe?“ Ekkor Buda vezér leszáll a felhőkből, mindenfelől nép siet elő s üdvözli Budát. Debreczen városát nemtője kéri Buda vezértől, hogy hova lett Tháliának népe? Buda vezér feleli, hogy a dicső Budán támasztották fel a magyar színészetet. A városhoz: „... Színezied dicső nevednek, Budán új fényt s babérokat szerettek. S nevedtől és híredtől városom Viaszhangzik — s őket élteit a hon.“

Ezután képletet következnek: Nagy Lajos Király hadával Olaszországba indul, hogy Endre halálát megbosszúja; Mátyás király Bécs ostrománál, a németek hódolatát fogadja; Budavár bevételé a honvédek által a Rakóczi-induló zenéje mellett. Buda vezér áldást kíván nevékre s kéri a várost, mutasson neki ily csodát. „Van három őrszellemem“ felel a város: „Kinek emléke, míg fönáll nevem, Dicsőség rám és városomra még Mert falait e dicsők megszentelék! Itt harcolának, ávde nem fegyverrel, Vagy vérdőlőklő szörnűy harci szerral Hanem a szellem fényes fegyverével, Mely még az ég ellen is büszkén lép fel S legyőzi nemcsak népek ezreit De a futó időn is győzedelmeskedik! Im lássad a megteseült csodát, Lásd szellemharcosim dicső sorát!

Képletet: Csokonai V. Mihály, Petőfi Sándor, miáltal a kar a „Thianyak riadó lényá,“ és a „Talpra magyar dalokat énekli.“ A függöny legördül. A város folytatja: „Es most a harmadik, a legnagyobb Kinek emléke mindenütt ragyog,

Férfi öltöny-készítő üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy legújabb eszközölt bevásárlásaim következtében azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a **legújabb divat szerinti** és a legnevesebb gyárakból vásárolt kelméim a legválasztékosabb igényeknek is megtelevén, azokat mind **jó minőségüknel**, mind pedig **jutányosságuknál** fogva ajánlhatom a megtekintésre és szíves megrendelésre.

Üzletemben az öltönyök **legújabb divat szerint** készíttetnek s a **jó munkáért**, valamint a **csinos kiállításért** üzletem régi hírneve kezkesedik.

Egyszersmind ajánlom dusan berendezett **szövet-raktáramat** a helybeli és vidéki szabó-mester urak figyelmébe, hol szükségleteiket és mindennemű hozzávalót a legjutányosabban megszerezhetnek.

Általában, mint eddig, főtörökvésem ezután is az lesz, hogy a n. é. megrendelőimnek és t. vevőimnek teljes megelégedésére szolgáljak, kérvén további pártfogásukat

tisztelettel:

HUBER JÓZSEF,

férfi öltöny-készítő Debreczenben, piacz, a megyeháza mellett.

Kaszanyitzky Endre

előbb

KUHINKA I. K.

Debreczenben, piacz-utca, 1900. sz. a.

ajánlja **ujjonnan** a legnagyobb választékkal berendezett **üveg-, porcellan-, lámpa- és konyhaeszközök** raktárát **gyári árak** és pontos kiszolgálattal mellet.

Az őszi időnyre érkezett **lámpákra** és ahoz tartozó **mindennemű kellekekre**: még **különösen is** vagyok bátor a nagyérdemű közönség becses figyelmét kéni.

Képes árjegyzékekkel kívánatra bérmentve szolgálók.

Tisztelettel:

KASZANYITZKY ENDRE.

Ruganyos felkötők 2 frt 10 kr. 4 frt 50 krig.

Miután a véletlen szerencse kedvezett, egy igen olcsó s a mellett kitünő finom bőrvágyal rendelkező gyárral megismerkednem, a nagyérdemű közönség érdekében üzletemet úgy szereltem fel, hogy bárki izlésének és igényének tökéletesen megfeleljen.

Ennélfogva bátorítok a n. é. közönség figyelmét felhívni, miszerint utolag felszerelt

KEZTYŰS-ÜZLETEMET

(kistemplom-bazár-épület)

a legkitünőbb minőségű, saját gyártmányú cikkekkel berendeztem, a melyek a helybeli piaczon a legjutányosabban egvedül csakis nálam vagy tölem szerezhetők meg, a következő árakon, u. m.:

1 pár II od rendű 2 gombos 70 kr., I. rendű prima 2 gombos 1 frt — kr. 1 „ II-od „ 75 „ I. „ 3 „ 1 „ 10 „

és így tovább, minden gombnál 10 kral drágább.

1 pár férfi glace csakis prima. 1 gombos 1 frt, 2 gombos 1 frt 10 kr.

1 pár dupla varrott keztüü kecskebőröböl 1 gombos 1.20, 2gomb. 1 frt 30 kr.

1 pár kutyabőr keztüü szintén dupla varrott „ 1 frt 40 kr.

Az árak egyenlők a glace, mosó szarvasbőr vagy katonatiszti keztüüknél.

Továbbá ajánlom a nálam készült ruganyos és az ugynevezett ruggyanta **sérvkötőmet** is, melyek nemets és esetén visszacsereíltetők; ugyszintén ajánlom a legjobb és legalkalmasabb **szuszpenzoriumokat**, különféle mustrákban és nagyságokban, melyekből mindig nagy készlettel rendelkezem, ajánlom minden a keztüüsséghez tartozó cikkek elkészítését a legnagyobb pontossággal. — A sérvkötők megrendelésénél a derékbőség -zükségeltetik és annak kijelentése kéretik, hogy jobboldalra vagy baloldalra kívántatik-e?

Pestiekne sokkal olcsóbb és jobb készületből, nálam megrendelhető szarvasbőr-nadrág, lepedő, párna és ülő-párna; — sipka-béls 50 kr. Szarvasbőr-nadrág-festést, mosást, ugy szintén keztüü-mosást és tisztítást elvállalok.

Üzletemben tartok férfi és gyermekek számára való nadrágtartót, női fecskendőköt, fü-fecskendőt, méhpereczet és mindenféle hari-nyakötöt bőr- és selyemből; ugyszintén nálam kaphatók: a legjobb szeplőkencés, egy tégl 50 kr. és a legjobb francia ső-borszes, — hajfestőszerek, melyek a legfehérebb haját is szép feketévé teszik, használati utasítással 1 üveg 1 frt; kitünő finom baju z-sodró 1 skatuja 20 kr. Mindezeknél fogva a n. é. közönség becses figyelmét kérem és meleg pártolásaért eszedezem.

NAGY ANDRAS,

keztüü-gyáros.

Szarvasbőr nadrág 18 forinttól 35 forintig.

Előfizetési felhivás

az

„ÜSTÖKÖS“

1883. okt.—decz. folyamára.

Magyar Kakas is olyan, mint a horvát: előáll a fehér lapjával s azt mondja: „egyezzünk ki; te, kedves olvasó, jegyezd rá, a mi nekem tetszik, én majd küldök neked érte olyat, a mi neked tetszik; hetenkint a jökedvü „Üstökös“-t.

Az egység nem nehéz.

A jegyzendő és beküldendő összeg: **október—decemberre 2 forint.**

Az előfizetési pénzek postautalvánnyal az „Üstökös“ kiadóhivatalába (Buda-pest, Koronaherceg-utca, 3. sz.) küldendők.

Az „Üstökös“ kiadóhivatala.

Debreczen, 1883. nyomott kiadó KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

3880 1883. tk.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirrre teszi, hogy a **debreczeni takarékpénztár** végrehajtónak, **Frohner Bernát** debreczeni lakos, ugy is mint kiskoru gyermekei gyámja, végrehajtást szenvedő elleni 8000 frt tökéketelés és törvényes járuléka iránti végrehajtási ügyében, a debreczeni kir. törvényszék területén levő, Debreczen városában fekvő, a debreczeni 2864. sz. tjkben 2080. sorszámú házastelekre 3600 frt, ugyanazon sz. tjkben A. I. 7898. h. r. sz. ondódi szántóföldre 923 frt, a debreczeni 2529. sz. tjkbe irt 2081. sorszámú házastelekre 24.376 frt, ugyanazon sz. tjkben A. I. 7897. h. r. sz. a. irt ondódi szántóföldre 1867 frt 50 kr, a debreczeni 2808. sz. tjkben A. I. 5380. és 5379. h. r. sz. a. beirt 2 drb. tégláskerti szöllőre 398 frt, végre ugyancsak a debreczeni 2808. sz. tjkben A. I. 8287. . a. h. r. sz. a. b-jegyzett majorsági földre 1179 forint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fent-bb megjelölt ingatlanok az **1883. évi december 28-ki napján, d. e. 9 órakor**, a kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át minden egyes ingatlanra külön-különü készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számítva és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes papirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1883. szeptember 17-én tartott üléséből.

Szögyényi m. k. Barcsay m. k.
elnök aljegyző.

Üzlet megnyitás.

A debreczeni csizmadia ipartársulat kebelében alakult **bőrraktári társaság** üzlet helyisége a mai napon megnyitott, s benne lehetőleg a lábbelihez szükséges talp és többféle bőrneműek, s több a csizmadia iparhoz megkívántató cikkek beszeresztettek, s ugy a helybeli mint vidéki bőrfogyasztó iparosok részére csapó-utca 325. szám alatti üzlethelyiség a nagyérdemű közönség rendelkezése alá bocsáttatott. Tisztelettel hívjuk fel a vásárolni szándékozók iparos társainkat, hogy bennünket becses m. grendelésökkel szerencséseltetni méltóztassanak.

Debreczen, 1883, szept. 24.

teljes tisztelettel.

az igazgatóság.

Hirdetmény.

Jó hirben álló nemzeti zene-társulat, megfelelő feltételek mellett 1884. fürdő időny alatt a Pöstyéni fürdőben alkalmazást nyer, a pályázók jelentkezzenek legkésőbb t. évi december végéig az uradalmi igazgatónál Galgócson.

Eladó.

Kitünő finom mult évi **Baraczk** lekvár kilós és 1/2 kilós üvegekben, va lamint nemes faju téli **körte és alma** a legjutányosabb árszámítás mellett kapható, u. sz. **torma** megrendelhető.

Ózv. **Király Mihálynénál**

Teleki utca 2167 sz. a.

Megrendeléseket elfogad **Klimó Aurél** ur is, Tisza ház (főpiacz.)

TÜZI-JÁTÉKOK.

A küszöbön levő szüreti alkalmakra alólirt ajánlja nagy választéku

tüzi-játékait,

melyeknek kitünősége, kiválóan érdekessége ugy a nőegyleti **népünnepély**, mint az „Istvan“ gőzmalom, gr. Széchenyi Pál tiszteletére rendezett ünnepélynél bebizonyult s a nagy közönség tetszését általánosan kiérdemelték.

Tudatom, hogy Stájerországból a legszebb **arany halakat** hozattam üzletbe.

Tisztelettel:

MENDELOVIC LAJOS.